

Brüsszel, 2019. március 8.
(OR. en)

7245/19

Intézményközi referenciaszámok:
2018/0416(NLE)
2018/0415(CNS)

FISC 160
ECOFIN 277
DIGIT 53

FELJEGYZÉS AZ „A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Biz. dok. sz.:	15471/18 - COM(2018) 819 final 15472/18 - COM(2018) 821 final
Tárgy:	Héa – Az e-kereskedelemre vonatkozó végrehajtási szabályok a) Javaslat – A Tanács irányelve a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról b) Javaslat – A Tanács végrehajtási rendelete a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek az elektronikus felület használata által elősegített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint a nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások tekintetében történő módosításáról – Általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

- (1) A Bizottság az egységes uniós héaövezet kialakítására irányuló cselekvési tervről szóló közleményével¹ összhangban 2018. december 11-én benyújtotta a Tanácsnak a következő két jogalkotási javaslatot:

¹ COM(2016) 148 final.

- Javaslat – A Tanács irányelve a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról², és
- Javaslat – A Tanács végrehajtási rendelete a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek az elektronikus felület használata által elősegített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint a nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások tekintetében történő módosításáról³.

(2) E javaslatok (a továbbiakban: az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag) célja azon részletes rendelkezések megállapítása, amelyek biztosítják, hogy az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelv (a továbbiakban: az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv)⁴ által bevezetett módosításoknyomán kidolgozott, az e-kereskedelemre vonatkozó, 2021 januárjában hatályba lépő új héaszabályok megfelelően működjenek. A rendeletjavaslat pontosan meghatározza, hogy melyek azok az esetek, amikor úgy tekinthető, hogy elektronikus felületek, például piactér, platform vagy portál használata segíti elő termékek értékesítését vagy szolgáltatások nyújtását a felhasználók között, továbbá meghatározza azon információk típusát, amelyekről az elektronikus felületen keresztül végzett értékesítések tekintetében nyilvántartást kell vezetni. A rendeletjavaslat emellett tisztázza azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén a piacterek nem kötelezhetők a termékértékesítések tekintetében bevallott és megfizetett héát meghaladó héa megfizetésére.

² 15471/18 FISC 556 ECOFIN 1192 DIGIT 253.

³ 15472/18 FISC 557 ECOFIN 1193 DIGIT 254.

⁴ HL L 348., 2017.12.29., 7. o.

II. AZ AKTUÁLIS HELYZET

- (3) Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és az Európai Parlament még nem készítette el véleményét a 2018/0415 (CNS) számú intézményközi dokumentumról.
- (4) Az Állandó Képviselők Bizottsága 2019. március 8-án úgy döntött, hogy a javaslatokat „A” napirendi pontként továbbítja a Tanács (ECOFIN) 2019. március 12-i ülésére.

III. KONKLÚZIÓ

- (5) Felkérjük a Tanácsot (ECOFIN), hogy a 2019. március 12-i ülésén érjen el általános megközelítést az „A” napirendi pontok között szereplő két javaslatról.
-

2018/0415 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C , , . o.

² HL C , , . o.

mivel:

1. Az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvvel³ módosított 2006/112/EK tanácsi irányelv⁴ értelmében, ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését vagy termékek Közösségen belüli – a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket. Mivel ez a rendelkezés két értékesítésre oszt fel egy egységet képező értékesítést, a termékértékesítés teljesítési helyének pontos meghatározása érdekében meg kell állapítani, hogy melyik értékesítéshez kell hozzárendelni a termék feladását vagy fuvarozását. Egyúttal azt is biztosítani kell, hogy a két értékesítéssel összefüggő adóztatandó tényállás a választott értékesítéssel egyidejűleg valósuljon meg.
2. Az elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését elősegítő adóalany a jelenlegi szabályok alapján levonhatja a Közösségben nem letelepedett értékesítőknek fizetett héát, ezért fennáll annak a veszélye, hogy ez utóbbi értékesítő nem fizeti meg a héát az adóhatóság részére. E kockázat elkerülése érdekében az értékesítő elektronikus felület használata által történő termékértékesítését mentesíteni kell a héa alól, és az értékesítő számára biztosítani kell a jogot arra, hogy levonhassa az értékesített termékek beszerzése vagy behozatala tekintetében általa megfizetett, előzetesen felszámított héát. E célból az értékesítőnek minden esetben nyilvántartottnak kell lennie abban a tagállamban, ahonnan az említett termékeket beszerezte vagy behozta.
3. Továbbá a Közösségben nem letelepedett értékesítők, akik vagy amelyek a termékek értékesítésére elektronikus felületet használnak, több tagállamban is tarthatnak árukészletet, és a termékek Közösségen belüli távértékesítése mellett ezekből a készletekből ugyanabban a tagállamban is értékesíthetnek beszerzőiknek termékeket. A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás jelenleg nem terjed ki ezekre az értékesítésekre. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését segítik elő, és akik úgy tekintendők, mintha ők kapták volna meg, majd ők maguk értékesítették volna a termékeket, lehetővé kell tenni, hogy az említett belföldi termékértékesítések tekintetében alkalmazhassák a különös szabályozást a héa bevallására és megfizetésére.

³ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

⁴ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

4. A termékimport tekintetében kivetett héa és behozatali vám megfizetése közötti összhang biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor a héa bevallására és megfizetésére a különleges szabályozást alkalmazzák, az import héa vámhatóság részére történő megfizetésének határidejét összhangba kell hozni a vámtartozással kapcsolatban a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 111. cikkében megállapított határidővel.
5. A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁶ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
6. A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az V. cím 1. fejezetének 2. szakasza a következő 36b. cikkel egészül ki:

„36b. cikk

Ha a 14a. cikknek megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, a termékek feladását vagy fuvarozását az említett adóalany által teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni.”

1a.

A 66a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„66a. cikk

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve az azon adóalany általi, illetve az azon adóalany részére történő termékértékesítés esetében, aki a 14a. cikknek megfelelően úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és a héafizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a fizetést elfogadják.”

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁶ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

2. Az irányelv a következő 136a. cikkel egészül ki:

„136a. cikk

Ha a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a termékeket, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó termékeknek az adóalany részére történő értékesítését.”

3. A 169. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 136a., 138., 142. vagy 144. cikk, a 146–149. cikk, a 151., 152., 153. vagy 156. cikk, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 158–161. cikk vagy a 164. cikk értelmében adómentes ügyletek;”

4. A 204. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358a. cikk 1. pontjában meghatározott olyan adóalanyokra, akik a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást választották.”

4a.

A 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) azok az adóalanyok, akik nem végeznek a 20., 21., 22., 33., 36., 136a., 138. és 141. cikkben említett ügyleteket;

5. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”

6. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az értékesítést elősegítő elektronikus felület használata által valamely tagállamban végzett termékértékesítésre és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

7. A 369a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany«: az az adóalany, amely gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye a Közösség területén van, de a fogyasztás szerinti tagállamban sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik;
2. »azonosítót kiadó tagállam«: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az állandó telephelye van.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt ez a döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Ha több tagállamból is indul termékfeladás vagy -fuvarozás, e tagállamok közül az adóalany jelöli meg az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt ez a döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

3. »fogyasztás szerinti tagállam«:
 - a) szolgáltatásnyújtás esetén az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;
 - b) termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a termék beszerző részére történő feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam;
 - c) az adóalany által végzett, a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően elősegített termékértékesítés esetén, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, akkor az adott tagállam.”

8. A 369b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik a következő adóalanyok részére a különös szabályozás alkalmazását:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalany;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdése szerint termékértékesítést elősegítő adóalany, ha az adott termék fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- c) nem adóalany részére szolgáltatást nyújtó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany.

Ez a különös szabályozás a Közösség területén az érintett adóalany által ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve általa ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

9. A 369e. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) ha az adóalany bejelenti, hogy már nem értékesít, illetve nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméket, illetve szolgáltatást;”

10. A 369f. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy értékesített-e, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékeket, illetve szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.”

11. A 369g. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi típusú termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelő termékértékesítés, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- c) szolgáltatásnyújtás.

A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi típusú értékesítések héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan tagállam tekintetében is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése, az adóalany által a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően végzett értékesítések kivételével;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalany által végzett, termékek Közösségen belüli távértékesítése, illetve olyan termékértékesítés, ahol a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik.

Az a) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által kiadott egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is.

A b) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által adott esetben kiadott egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.”

(3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtást végző adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatást nyújt, a HÉA-bevallásnak ezenfelül fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatásnyújtás héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét is minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az egyéni HÉA-azonosítószámot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.

12. A 369zb. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát havonta, a behozatali vám megfizetésére vonatkozó határidőig kell megfizetni.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*

javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek az elektronikus felület használata által elősegített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint a nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre¹ és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

1. A 2006/112/EK tanácsi irányelvet² az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelv³ módosította, többek között kiterjesztette a nem adóalanyok számára távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások alkalmazási körét valamennyi szolgáltatástípusra, valamint a termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére. Az (EU) 2017/2455 irányelv továbbá bizonyos rendelkezéseket vezetett be azon adóalanyok tekintetében, amelyek termékek vagy szolgáltatások más adóalanyok által történő értékesítését, illetve nyújtását segítik elő elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által.

¹ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

² A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

³ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

2. A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben⁴ meghatározott ezen különös szabályozások alkalmazására vonatkozó részletes rendelkezéseket az alkalmazási körük kiterjesztését követően aktualizálni kell.
3. A 2006/112/EK irányelvben a „termékek Közösségen belüli távértékesítése” és „a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése” fogalommeghatározások kiterjednek azokra a termékértékesítésekre is, amelyek esetében a terméket az értékesítő közvetett részvételével adják fel vagy fuvarozzák el a beszerzőhöz. Ezért az említett fogalommeghatározásoknak a tagállamokban való helyes és egységes alkalmazásának biztosítása, valamint a gazdasági szereplők és az adóhatóságok számára a jogbiztonság növelése érdekében tisztázni kell, és meg kell határozni, hogy ebben az összefüggésben mi a „közvetett” kifejezés jelentése.
4. Hasonlóképpen, a Közösségben termékek vagy szolgáltatások értékesítését, illetve nyújtását elősegítő adóalanyokra vonatkozó rendelkezések tagállamokbeli egységes alkalmazásának biztosítása, továbbá a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) alanyai és az ezen előírásokat érvényesítő adóhatóságok számára a jogbiztonság növelése érdekében pontosítani kell az „elősegít” kifejezés meghatározását, valamint tisztázni kell, hogy milyen esetben nem tekintendő úgy, hogy egy adóalany elektronikus felület használata által elősegíti termékek vagy szolgáltatások értékesítését, illetve nyújtását.
5. A héaszabályok egységes alkalmazásának biztosítása érdekében egyértelműen meg kell határozni azt az időpontot, amikor a beszerző által teljesített fizetés elfogadottnak tekinthető, annak megállapítása érdekében, hogy melyik adómegállapítási időszakban kell bevallani az elektronikus felület használata által termékek Közösségben történő értékesítését elősegítő adóalany, illetve a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást alkalmazó adóalany által történő értékesítést.
6. Meg kell határozni az elektronikus felület használata által a Közösségben termékek vagy szolgáltatások értékesítését, illetve nyújtását elősegítő adóalanyok nyilvántartásában tárolandó információk típusát. Ennek során figyelembe kell venni az említett adóalanyok rendelkezésére álló információk jellegét, azok jelentőségét az adóhatóságok számára, valamint azt a követelményt, hogy a könyvelésnek és a nyilvántartás-vezetésnek arányosnak kell lennie, az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁵ megállapított jogokkal és kötelezettségekkel összhangban.

⁴ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

7. A Közösségben bizonyos termékek értékesítését elektronikus felület használata által elősegítő adóalanyt úgy kell tekinteni, hogy ő kapta meg és ő maga értékesítette a termékeket, és ez az adóalany az ezen értékesítéseket terhelő héa megfizetésére kötelezett személy. Fontos figyelembe venni, hogy az ilyen adóalany esetleg az elektronikus felületen keresztül terméket értékesítők által megadott információk pontosságára támaszkodik az esedékes héa helyes bevallása és megfizetése tekintetében. Ezért indokolt előírni, hogy az ilyen adóalany nem köteles megfizetni az említett értékesítések tekintetében bevallott és megfizetett héát meghaladó héaösszeget, ha a részére adott információ helytelen, amennyiben bizonyítani tudja, hogy nem tudta és észszerűen elvárható módon nem tudhatta, hogy ez az információ helytelen. Ebben az esetben lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy mentesítsék ezeket az adóalanyokat a további héakötelezettség alól, amennyiben jóhiszeműen jártak el.
8. Az elektronikus felület használata által termékek Közösségben történő értékesítését elősegítő adóalanyokra háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében helyénvaló mentesíteni ezen adóalanyokat az eladó és a beszerző jogállásának bizonyítása alól. Ezért bizonyos megdönthető vélelmeket kell felállítani, amelyek alapján az elektronikus felületen keresztül termékeket értékesítőket adóalanyoknak, míg beszerzőiket nem adóalanyoknak kell tekinteni.
9. A kétségek elkerülése érdekében meg kell határozni, hogy a behozatali szabályozást alkalmazó adóalany nevében és javára eljáró közvetítőhöz rendelt azonosítószám engedélynek minősül, amely feljogosítja őt a közvetítőként való eljárásra, és azt a közvetítő nem használhatja a saját maga által teljesített adóköteles ügyleteket terhelő héa bevallásához.
10. A tagállamok nem tartják célszerűnek azt a rendelkezést, amely a valamely különös szabályozás alkalmazását önként megszüntető adóalanyt két naptári negyedéven keresztül kizárja az adott különös szabályozás újbóli alkalmazásából, illetve az további terheket róhat az érintett adóalanyokra. A szóban forgó rendelkezést ezért el kell hagyni.
11. A valamely különös szabályozás keretében benyújtott korábbi héabevallás helyesbítésének módjával kapcsolatos változás informatikai hatásának korlátozása érdekében célszerű előírni, hogy az adott bevallás módosítása útján kell helyesbíteni az azon időpontot megelőző adómegállapítási időszakokra vonatkozó héabevallást, amikortól a tagállamoknak az (EU) 2017/2455 irányelv 2. és 3. cikkének való megfeleléshez szükséges nemzeti intézkedéseket alkalmazniuk kell. Emellett, mivel 2021. január 1-jétől a korábbi héabevallások helyesbítését valamely későbbi adómegállapítási időszakra vonatkozó bevallásban kell benyújtani, a különös szabályozásból kizárt adóalanyok későbbi bevallásban nem tudnak majd benyújtani helyesbítést. Ebből következően meg kell állapítani, hogy az említett helyesbítéseket közvetlenül az érintett fogasztás szerinti tagállam adóhatóságainak kell benyújtani.
12. Mivel a szolgáltatás igénybevevőjének nevét a különös szabályozást alkalmazó adóalanyoknak csak akkor kell nyilvántartani, ha rendelkezésre áll, és nem szükséges azon tagállam meghatározásához, amelyben a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás héaköteles, továbbá adatvédelmi aggályokat is felvethet, a szolgáltatás igénybevevőjének nevét többé nem kell szerepeltetni a különös szabályozást alkalmazó adóalany által vezetett nyilvántartásban. A különös szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítés ellenőrzésének elősegítése érdekében azonban a termékek és a küldemények visszaküldésével vagy az ügyletazonosítókkal kapcsolatos információkat szerepeltetni kell az adóalanyok által vezetett nyilvántartásban.

(13) Az egyrészt az import hía bevallásával és megfizetésével kapcsolatos különös szabályozások, másrészt a vámfizetésre vonatkozó halasztott fizetést lehetővé tévő vámrendelkezések közötti összhang biztosítása érdekében, továbbá az import hía e szabályozások alkalmazása melletti megfelelő megfizetésének garantálása céljából tisztázni kell, hogy az import hía különös szabályozások melletti havi megfizetésére elő lehet írni a vámjog alapján a vámfizetésre vonatkozó halasztott fizetés engedélyezésére alkalmazandó rendes feltételeket is. Továbbá azt is le kell szögezni, hogy a különös szabályozások alkalmazása nem kötelezi a tagállamokat annak előírására, hogy a terméket vám elé állító személynek meghatalmazással kell rendelkeznie a címzettől arra, hogy a megbízásából vám elé állítsa a terméket.

14. A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. A IV. fejezet a következőképpen módosul:

a) a IV. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK

(A 2006/112/EK IRÁNYELV IV. CÍME)

1. SZAKASZ

Termékértékesítés

(A 2006/112/EK irányelv 14–19. cikke)”;

b) a rendelet a következő 5a., 5b., 5c. és 5d. cikkel egészül ki:

„5a. cikk

A 2006/112/EK irányelv 14. cikke (4) bekezdésének alkalmazásában különösen a következő esetekben kell úgy tekinteni, hogy a terméket az értékesítő adta fel vagy fuvarozta el, illetve az értékesítő megbízásából adták fel vagy fuvarozták el, ideértve azt is, amikor ez az értékesítő közvetett részvételével történt:

- a) ha az értékesítő a termék feladását vagy fuvarozását harmadik félnek alvállalkozásba adja, aki a terméket kiszállítja a beszerzőnek;
- b) ha a terméket harmadik fél adja fel vagy fuvarozza el, de a terméknek a beszerző részére történő kiszállításáért részben vagy teljeskörűen az értékesítő felel;
- c) ha az értékesítő számlázza ki és szedi be a szállítási díjat a beszerzőtől, és továbbítja azt egy harmadik félnek, aki megszervezi a termék feladását vagy fuvarozását;
- d) ha az értékesítő bármilyen módon előmozdítja a harmadik fél kézbesítési szolgáltatásait a beszerző felé, létrehozza a beszerző és a harmadik fél közötti kapcsolatot, vagy más módon átadja a harmadik félnek a termék beszerző részére történő kiszállításához szükséges információkat.

Nem tekinthető azonban úgy, hogy a terméket az értékesítő adta fel vagy fuvarozta el, illetve az értékesítő megbízásából adták fel vagy fuvarozták el, ha a terméket maga a beszerző fuvarozza el, vagy a beszerző szervezi meg a termék harmadik fél általi szállítását, és az értékesítő sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a termék feladásában és fuvarozásában, illetve nem nyújt annak megszervezéséhez segítséget.

5b. cikk

A 2006/112/EK irányelv 14a. cikkének alkalmazásában az „elősegít” kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi az elektronikus felületen keresztül termékeket eladásra kínáló értékesítő és a beszerző [...] közötti kapcsolatfelvételt, melynek következtében a terméket az adott elektronikus felületen [...] keresztül értékesítik.

Az adóalanyok azonban nem segíthetik elő termékek értékesítését a következő feltételek mindegyikének teljesülése esetén:

- a) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem határozza meg a termékértékesítésre vonatkozó feltételeket;
- b) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a kifizetett összeg beszerző felé történő felszámításának engedélyezésében;
- c) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a termék megrendelésében vagy szállításában.

A 2006/112/EK irányelv 14a. cikke nem alkalmazandó a kizárólag az alábbi tevékenységek valamelyikét végző adóalanyra:

- a) fizetések feldolgozása a termékértékesítés tekintetében;
- b) termékek listázása vagy reklámozása;

- c) az értékesítésben való további részvétel nélkül a beszerző átirányítása vagy átvitele termékeket eladásra kínáló más elektronikus felületre.

5c. cikk

A 2006/112/EK irányelv 14a. cikkének alkalmazásában az az adóalany, aki úgy tekintendő, hogy ő maga kapta meg és értékesítette a termékeket, nem kötelezhető az említett értékesítések tekintetében általa bevallott és megfizetett héát meghaladó héaösszeg megfizetésére, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az adóalany az elektronikus felületen keresztül terméket értékesítők vagy egyéb harmadik felek által megadott információkra támaszkodik az adott értékesítést terhelő héa helyes bevallása és megfizetése tekintetében;
- b) az a) pontban említett információk helytelenek;
- c) az adóalany bizonyítani tudja, hogy nem tudta és észszerűen elvárható módon nem tudhatta, hogy ez az információ helytelen.

5d. cikk

Annak az adóalanynak, aki a 2006/112/EK irányelv 14a. cikke értelmében úgy tekintendő, hogy ő maga kapta meg és értékesítette a termékeket, és amennyiben az alábbiak ellenkezőjéről nincs tudomása:

- a) az elektronikus felületen keresztül terméket értékesítő személyt adóalanynak kell tekintenie;
- b) a terméket megvásárló személyt nem adóalanynak kell tekintenie.”
- c) a rendelet szövege a 6. cikk előtt a következő címmel egészül ki:

„2. SZAKASZ

Szolgáltatásnyújtás

(A 2006/112/EK irányelv 24–29. cikke)”

2. A 14. cikket el kell hagyni.
3. A szöveg a következő Va. fejezettel egészül ki:

„Va. FEJEZET

ADÓZTATANDÓ TÉNYÁLLÁS ÉS AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE

(A 2006/112/EK IRÁNYELV VI. CÍME)

41a. cikk

A 2006/112/EK irányelv 66a. cikkének alkalmazásában a fizetés elfogadásának időpontja az az időpont, amikor a terméket elektronikus felületen keresztül értékesítő vagy a megbízásából eljáró személy megkapja a fizetési visszaigazolást, a fizetési jóváhagyási üzenetet vagy a beszerző fizetés iránti kötelezettségvállalását, függetlenül attól, hogy a pénz tényleges kifizetésére mikor kerül sor, a legkorábbi időpontot figyelembe véve.”

4. A X. fejezet a következő 1a. szakasszal egészül ki:

„1a. SZAKASZ

Az adó nyilvántartása

(A 2006/112/EK irányelv 241–249. cikke)

54b. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 242a. cikkének alkalmazásában az „elősegít” kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi az elektronikus felületen keresztül termékeket vagy szolgáltatásokat eladásra kínáló értékesítő, illetve szolgáltató és a beszerző, illetve a szolgáltatás igénybevevője közötti kapcsolatfelvételt, melynek következtében a terméket vagy a szolgáltatást az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik, illetve nyújtják [...].

Az „elősegít” kifejezés azonban nem terjed ki a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem határozza meg az értékesítésre vonatkozó feltételeket;
- b) az adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a kifizetett összeg beszerző felé történő felszámításának engedélyezésében;
- c) az adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a termék megrendelésében vagy kiszállításában, illetve a szolgáltatás nyújtásában.

(2) A 2006/112/EK irányelv 242a. cikkének alkalmazásában az „elősegít” kifejezés nem terjed ki azokra az esetekre, amikor az adóalany kizárólag az alábbi tevékenységek valamelyikét végzi:

- a) fizetések feldolgozása a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében;
- b) termékek vagy szolgáltatások listázása vagy reklámozása;
- c) a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban való további részvétel nélkül a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének átirányítása vagy átvitele a terméket vagy szolgáltatást felkínáló más elektronikus felületre.

54c. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 242a. cikkében említett adóalanynak az alábbi nyilvántartásokat kell vezetnie azon termékértékesítések tekintetében, amelyek esetében a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkével összhangban úgy tekintendő, hogy ő maga kapta meg és értékesítette a termékeket, vagy azon szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyek esetében e rendelet 9a. cikkével összhangban az elektronikus úton nyújtott szolgáltatás nyújtásában részt vevő adóalanyként úgy tekintendő, mint aki saját nevében jár el:

- a) e rendelet 63c. cikkében meghatározott nyilvántartás, amennyiben az adóalany a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében meghatározott valamely különös szabályozás alkalmazását választotta;
- b) a 2006/112/EK irányelv 242. cikkében meghatározott nyilvántartás, amennyiben az adóalany a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében meghatározott egyik különös szabályozás alkalmazását sem választotta.

(2) A 2006/112/EK irányelv 242a. cikkében említett adóalany által vezetett nyilvántartásnak az alábbi információkat kell tartalmaznia az (1) bekezdésben említettektől eltérő termékértékesítésekről, illetve szolgáltatásnyújtásokról:

- a) azon termékértékesítő, illetve szolgáltatásnyújtó neve, postai címe, valamint elektronikus címe vagy weboldala, akinek vagy amelynek a termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtását az elektronikus felület használata által elősegítették, és amennyiben rendelkezésre áll:
 - i. a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma;
 - ii. a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó bankszámlaszáma vagy virtuális számla-száma;

- b) a termék leírása, értéke, a feladott vagy elfuvarozott termék érkezési helye az értékesítés időpontjával és – amennyiben rendelkezésre áll – a rendelésszámmal vagy az egyedi ügyletazonosító számmal együtt;
- c) a szolgáltatás leírása, értéke, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének megállapítására szolgáló információ, továbbá a szolgáltatásnyújtás időpontja és – amennyiben rendelkezésre áll – a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító szám.”
5. A XI. fejezet 2. szakasza helyébe a következő szöveg lép:

„2. SZAKASZ

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások

(A 2006/112/EK irányelv 358–369x. cikke)

1. alszakasz

Fogalommeghatározások

57a. cikk

E szakasz alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »nem uniós szabályozás«: a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 2. szakaszában megállapított, a Közösség területén nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás;
2. »uniós szabályozás«: a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában megállapított, a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az értékesítést elősegítő elektronikus felület használata által valamely tagállamban végzett termékértékesítésre és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás;
3. »behozatali szabályozás«: a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában megállapított, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás;
4. »különös szabályozások«: a »nem uniós szabályozás«, az »uniós szabályozás« vagy a »behozatali szabályozás«, a szövegösszefüggés szerint;

5. »adóalany«: a 2006/112/EK irányelv 359. cikkében említett adóalany, aki vagy amely számára engedélyezték a nem uniós szabályozás alkalmazását, a 2006/112/EK irányelv 369b. cikkében említett adóalany, aki vagy amely számára engedélyezték az uniós szabályozás alkalmazását, vagy a 2006/112/EK irányelv 369m. cikkében említett adóalany, aki vagy amely számára engedélyezték a behozatali szabályozás alkalmazását;
6. »közvetítő«: a 2006/112/EK irányelv 369l. cikkének 2. pontjában meghatározott személy.

2. alszakasz

Az uniós szabályozás alkalmazása

57b. cikk

(törölve)

3. alszakasz

Az uniós szabályozás hatálya

57c. cikk

Az uniós szabályozás nem alkalmazandó az azon tagállamban nyújtott szolgáltatásokra, amelyben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van. Ezen szolgáltatások nyújtását az említett tagállam illetékes adóhatóságai részére a 2006/112/EK irányelv 250. cikke szerinti héabevallásban kell bevallani.

4. alszakasz

Adóazonosítás

57d. cikk

(1) Amennyiben az adóalany az azonosítót kiadó tagállamot arról tájékoztatja, hogy a nem uniós vagy az uniós szabályozást kívánja alkalmazni, a különös szabályozás a következő naptári negyedév első napjától alkalmazandó.

Amennyiben azonban az említett időpontot megelőzően kerül sor először azon termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra, amelyre az uniós vagy nem uniós szabályozás vonatkozhat, a különös szabályozás az első termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás időpontjától alkalmazandó, feltéve, hogy az adóalany legkésőbb az első termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást követő hónap tizedik napján bejelenti az adott különleges szabályozás hatálya alá tartozó tevékenység megkezdését az azonosítót kiadó tagállamnak.

(2) Amennyiben az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a behozatali szabályozást kívánja alkalmazni, a különös szabályozás attól a naptól alkalmazandó, amikor a 2006/112/EK irányelv 369q. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglaltak szerint megállapították az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő számára a behozatali szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot.

57e. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam a 2006/112/EK irányelv 214. és 215. cikkével összhangban héaazonosító számmal látja el az uniós szabályozást alkalmazó adóalanyokat.

A 2006/112/EK irányelv 369q. cikkének (2) bekezdése szerint a közvetítő számára megállapított egyedi azonosító szám feljogosítja a közvetítőt a behozatali szabályozást alkalmazó adóalany megbízásából történő eljárásra. A közvetítő azonban nem használhatja ezt a számot az adóköteles ügyleteket terhelő héa bevallásához.

57f. cikk

(1) Amennyiben az uniós szabályozást alkalmazó adóalany már nem teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369a. cikkének 2. pontjában szereplő fogalommeghatározás feltételeit, az a tagállam, amely az adóazonosítóját kiadta, megszűnik az azonosítót kiadó tagállam lenni.

Amennyiben az adóalany továbbra is teljesíti az adott különös szabályozás alkalmazásának feltételeit, akkor a szabályozás alkalmazásához azt a tagállamot kell megjelölnie az azonosítót kiadó tagállamként, amelyben gazdasági tevékenységének székhelye van, illetve amennyiben a székhelye nem a Közösség területén van, akkor egy olyan tagállamot, amelyben állandó telephelye van. Amennyiben a termékértékesítés tekintetében uniós szabályozást alkalmazó adóalany nem telepedett le a Közösségben, azt a tagállamot kell megjelölnie új azonosítót kiadó tagállamként, ahonnan feladják vagy elfuvarozzák a termékeket.

Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam a második albekezdés alapján megváltozik, ez a változás attól az időponttól kezdve érvényes, amikortól az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye már nem az azonosítót korábban kiadó tagállamban van, vagy amikortól az adóalany már nem az említett tagállamból adja fel vagy fuvarozza el a termékeket.

(2) Amennyiben a behozatali szabályozást alkalmazó adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő már nem teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369l. cikke második bekezdése 3. pontjának b)–e) alpontjában szereplő feltételeket, az a tagállam, amely az adóalany vagy a közvetítő adóazonosítóját kiadta, megszűnik az azonosítót kiadó tagállam lenni.

Amennyiben az adóalany vagy a közvetítő továbbra is teljesíti az adott különös szabályozás alkalmazásának feltételeit, akkor a szabályozás alkalmazásának folytatásához azt a tagállamot kell megjelölnie az azonosítót kiadó tagállamként, amelyben gazdasági tevékenységének székhelye van, illetve amennyiben a székhelye nem a Közösség területén van, akkor egy olyan tagállamot, amelyben állandó telephelye van.

Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam a második albekezdés alapján megváltozik, ez a változás attól az időponttól kezdve érvényes, amikortól az adóalany vagy a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye már nem az azonosítót korábban kiadó tagállamban van.

57g. cikk

(1) A nem uniós vagy az uniós szabályozást alkalmazó adóalany megszüntetheti a különös szabályozás alkalmazását függetlenül attól, hogy továbbra is értékesíti-e azt a terméket vagy nyújtja-e azt a szolgáltatást, amely a szabályozás hatálya alá tartozhat. Az azt megelőző naptári negyedév vége előtt legalább 15 nappal, amelytől meg kívánja szüntetni a különös szabályozás alkalmazását, az adóalany tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot e szándékáról. A megszüntetés a következő naptári negyedév első napjával lép hatályba.

A megszüntetés hatályossá válásának időpontját követően értékesített termékekkel vagy nyújtott szolgáltatásokkal összefüggően felmerülő valamennyi héakötelezettséget közvetlenül a fogyasztás szerinti érintett tagállam adóhatóságai felé kell teljesíteni.

(2) A behozatali szabályozást alkalmazó adóalany megszüntetheti a szabályozás alkalmazását függetlenül attól, hogy továbbra is végzi-e harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését. Az azt megelőző hónap vége előtt legalább 15 nappal, amelytől meg kívánja szüntetni a különös szabályozás alkalmazását, az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot e szándékáról. A megszüntetés a következő hónap első napjával lép hatályba, és az adóalany immár nem alkalmazhatja a szabályozást az ettől a naptól végzett termékértékesítésre, illetve szolgáltatásnyújtásra.

5. alszakasz

Bejelentési kötelezettségek

57h. cikk

(1) Az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek legkésőbb a tevékenység megszüntetését vagy a változást követő hónap tizedik napján, elektronikus úton tájékoztatnia kell az azonosítót kiadó tagállamot az alábbiakról:

- a) a valamely különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének megszüntetése;
- b) a valamely különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységében bekövetkező olyan változások, amelyek következtében már nem teljesíti a különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
- c) az azonosítót kiadó tagállamnak bejelentett információkban bekövetkezett változások.

(2) Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam az 57f. cikkel összhangban megváltozik, az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő – legkésőbb a székhely vagy az állandó telephely megváltoztatását követő hónap tizedik napján – tájékoztatja a változásról mindkét érintett tagállamot. Az adóalany az azonosítót kiadó új tagállam számára megadja ugyanazon nyilvántartási adatokat, amelyeket az adóalany akkor köteles megadni, amikor először alkalmazza a különös szabályozást.

6. alszakasz

Kizárás

58. cikk

(1) Amennyiben a valamely különös szabályozást alkalmazó adóalany teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369e. cikkében a kizárásra vonatkozóan vagy a 2006/112/EK irányelv 363. cikkében vagy a 369r. cikkének (1) és (3) bekezdésében az azonosítási nyilvántartásból való törlésre vonatkozóan meghatározott feltételek legalább egyikét, az azonosítót kiadó tagállam kizárja az adóalanyt az adott szabályozásból.

Kizárólag az azonosítót kiadó tagállam jogosult kizárni az adóalanyt valamely különös szabályozásból.

Az azonosítót kiadó tagállam a kizárásról vagy törlésről szóló döntését a rendelkezésre álló információkra alapozza, beleértve a többi tagállam által közölt információkat is.

(2) Az adóalanyt a nem uniós vagy az uniós szabályozásból való kizárása azt a napot követő naptári negyedév első napjától lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam az adóalanyt a kizárásról elektronikus úton tájékoztatta. Amennyiben azonban a kizárás oka a gazdasági tevékenység székhelyének vagy az állandó telephelynek, illetve a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyének a megváltoztatása, a kizárás e változtatás időpontjától hatályos.

(3) Az adóalanyt a behozatali szabályozásból való kizárása azt a napot követő hónap első napjától lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam az adóalanyt a kizárásról elektronikus úton tájékoztatta, kivéve a következő esetekben:

- a) ha a kizárás oka a gazdasági tevékenység székhelyének vagy az állandó telephelynek a megváltoztatása, a kizárás e változtatás időpontjától hatályos;
- b) ha a kizárás oka az e különös szabályozásra vonatkozó előírások rendszeres be nem tartása, a kizárás azt a napot követő naptól lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam az adóalanyt a kizárásról elektronikus úton tájékoztatta.

(4) A (3) bekezdés b) pontjában foglalt eset kivételével a behozatali szabályozás alkalmazásához megállapított egyedi héaazonosító szám a kizárást megelőzően értékesített termék importjához szükséges időtartamig, de legfeljebb a kizárástól számított két hónapig érvényes marad.

(5) Amennyiben a közvetítő teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369r. cikkének (2) bekezdésében a törlésre vonatkozóan meghatározott feltételek legalább egyikét, az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt törli az azonosítási nyilvántartásból, valamint az adott közvetítő által képviselt adóalanyokat kizárja a behozatali szabályozásból.

Kizárólag az azonosítót kiadó tagállam jogosult törölni a közvetítőt az azonosítási nyilvántartásból.

Az azonosítót kiadó tagállam a törlésről szóló döntését a rendelkezésre álló információkra alapozza, beleértve a többi tagállam által közölt információkat is.

A közvetítőnek az azonosítási nyilvántartásból való törlése azt a napot követő hónap első napjától lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt és az általa képviselt adóalanyokat a törlésről elektronikus úton tájékoztatta, kivéve a következő esetekben:

- a) ha a törlés oka a gazdasági tevékenység székhelyének vagy az állandó telephelynek a megváltoztatása, a törlés e változtatás időpontjától hatályos;
- b) ha a közvetítő törlésének oka a behozatali szabályozásra vonatkozó előírások rendszeres be nem tartása, a törlés azt a napot követő naptól lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt és az általa képviselt adóalanyokat a törlésről elektronikus úton tájékoztatta.

58a. cikk

Amennyiben a különös szabályozás valamelyikét alkalmazó adóalany két évig a fogyasztás szerinti egyetlen tagállamban sem értékesített, illetve nyújtott a szabályozás hatálya alá tartozó terméket, illetve szolgáltatást, úgy kell tekinteni, hogy adóköteles tevékenysége a 2006/112/EK irányelv 363. cikkének b) pontja, 369e. cikkének b) pontja, 369r. cikke (1) bekezdésének b) pontja, illetve 369r. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében megszűnt. Ez a megszűnés nem akadályozza annak, hogy a valamely különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének újraindítása esetén az adóalany különös szabályozást alkalmazzon.

58b. cikk

(1) Amennyiben az adóalanyt valamely különös szabályozásra vonatkozó előírások rendszeres be nem tartása miatt kizárják az érintett szabályozásból, az adóalany valamennyi tagállamban és valamennyi különös szabályozás alkalmazásából kizártnak tekintendő azon bevallási időszakot követő két évig, amelyben kizárták a szabályozásból.

Az első albekezdés azonban nem alkalmazandó a behozatali szabályozás esetében, ha a kizárás oka az volt, hogy az adóalany megbízásából eljáró közvetítő rendszeresen nem tartotta be az előírásokat.

Amennyiben a közvetítőt a behozatali szabályozásra vonatkozó előírások rendszeres be nem tartása miatt törölték az azonosítási nyilvántartásból, a nyilvántartásából való törlés hónapját követően két évig nem járhat el közvetítőként.

(2) Legalább a következő esetekben úgy kell tekinteni, hogy az adóalany vagy a közvetítő a 2006/112/EK irányelv 363. cikkének d) pontja, 369e. cikkének d) pontja, 369r. cikke (1) bekezdésének d) pontja, 369r. cikke (2) bekezdésének c) pontja vagy 369r. cikke (3) bekezdésének d) pontja értelmében rendszeresen nem tartja be a valamely különös szabályozásra vonatkozó előírásokat:

- a) amennyiben az azonosítót kiadó tagállam három egymást követő bevallási időszakra vonatkozóan a 60a. cikk szerinti figyelmeztetést küldött meg az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek, és a héabevallást a figyelmeztetések kiküldésétől számított tíz napon belül egyik bevallási időszakra vonatkozóan sem nyújtotta be;
- b) amennyiben az azonosítót kiadó tagállam három egymást követő bevallási időszakra vonatkozóan a 63a. cikk szerinti figyelmeztetést küldött meg az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek, és az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő a figyelmeztetések kiküldésétől számított tíz napon belül nem fizette be az esedékes heta teljes összegét egyik bevallási időszakra vonatkozóan sem, kivéve, ha a fennmaradó be nem fizetett összeg az egyes bevallási időszakok vonatkozásában kevesebb, mint 100 EUR;
- c) amennyiben az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő az azonosítót kiadó tagállam kérésére és az azonosítót kiadó tagállam által ezt követően küldött figyelmeztetést követően egy hónappal sem bocsátotta elektronikus úton rendelkezésre a 2006/112/EK irányelv 369., 369k. és 369x. cikkében említett nyilvántartást.

58c. cikk

Amennyiben az adóalanyt kizárják a nem uniós vagy az uniós szabályozásból, az adóalany a kizárás hatályossá válásának időpontját követően értékesített termékekkel vagy nyújtott szolgáltatásokkal összefüggően felmerülő, héával kapcsolatos valamennyi kötelezettséget közvetlenül a fogyasztás szerinti érintett tagállam adóhatóságai felé teljesíti.

7. alszakasz

Héabevallás

59. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 364., 369f. vagy 369s. cikke értelmében vett minden bevallási időszak önálló bevallási időszak.

(2) Amennyiben az 57d. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban a nem uniós vagy az uniós szabályozás az első termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás időpontjától alkalmazandó, az adóalanynak külön héabevallást kell benyújtania arra a naptári negyedévre vonatkozóan, amelyben az első szolgáltatást nyújtotta vagy az első termékértékesítést végezte.

(3) Amennyiben egy adóalanyt valamely bevallási időszak folyamán a nem uniós vagy az uniós különös szabályozás keretében nyilvántartásba vettek, akkor héabevallást kell benyújtania, és teljesítenie kell a megfelelő befizetéseket az azonosítót kiadó tagállam részére mindegyik szabályozás keretében, az adott szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások és az érintett időszak tekintetében.

(4) Amennyiben az azonosítót kiadó tagállamnak az 57f. cikk szerinti megváltoztatása az adott bevallási időszak első napját követően történik, az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek mind az előző, mind az új azonosítót kiadó tagállam számára be kell nyújtania héabevallást, és teljesítenie kell a megfelelő befizetéseket külön-külön az azon időszakok során értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások tekintetében, amelyek alatt a tagállamok az azonosítót kiadó tagállamoknak minősültek.

59a. cikk

Amennyiben a valamely különös szabályozást alkalmazó adóalany egy adott bevallási időszakban egyetlen fogyasztás szerinti tagállamban sem értékesít, illetve nyújt a különös szabályozás hatálya alá tartozó terméket, illetve szolgáltatást, és a korábbi bevallásokkal kapcsolatban nem kell benyújtani helyesbítést, az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek olyan héabevallást kell benyújtania, amelyből kiderül, hogy az említett időszak során nem történt termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás (nullás héabevallás).

60. cikk

A különös szabályozás szerinti héabevallásban szereplő összeg nem kerekíthető sem lefelé, sem felfelé a legközelebbi egész pénzegységre. A héa pontos összegét kell bevallani és befizetni.

60a. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton figyelmezteti a 2006/112/EK irányelv 364., 369f. vagy 369s. cikke szerinti héabevallás benyújtását elmulasztó adóalanyokat vagy a megbízásukból eljáró közvetítőket a bevallás benyújtására vonatkozó kötelezettségükre. Az azonosítót kiadó tagállam a bevallás benyújtása esedékességének napját követő tizedik napon figyelmeztetést küld meg, és tájékoztatja a többi tagállamot a figyelmeztetés megküldéséről.

Bármely ezt követő figyelmeztetés, illetve a héa megállapítása és behajtása érdekében tett lépés a fogyasztás szerinti érintett tagállam felelősségi körébe tartozik.

A fogyasztás szerinti tagállam által megküldött figyelmeztetések vagy megtett lépések ellenére az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a héabevallásokat az azonosítót kiadó tagállam számára kell benyújtania.

61. cikk

(1) A 2020. évi utolsó bevallási időszakra vagy az azt megelőző bevallási időszakokra vonatkozó héabevallás benyújtását követően az abban szereplő adatok utólagos megváltoztatására kizárólag az adott bevallás módosítása révén kerülhet sor, későbbi bevallásokban történő kiigazításuk révén nem.

A 2021. évi első bevallási időszakra és az azt követő időszakokra vonatkozó héabevallás benyújtását követően az abban szereplő adatok utólagos megváltoztatására kizárólag későbbi bevallásokban történő kiigazításuk révén kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett módosításokat az eredeti bevallás benyújtása esedékességének időpontjától számított három évig terjedő időszakon belül kell elektronikus úton eljuttatni az azonosítót kiadó tagállamnak.

Ez nem érinti azonban a fogyasztás szerinti tagállamnak az adómegállapításra és a módosításokra vonatkozó szabályait.

61a. cikk

(1) Az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a záró héabevallást és a korábbi bevallásokkal kapcsolatos késedelmes benyújtásokat, valamint a megfelelő befizetéseket azon tagállamban kell benyújtania vagy teljesítenie, amely az adott megszüntetés, kizárás vagy változtatás előtt az azonosítót kiadó tagállam volt, amennyiben:

- a) az adóalany megszünteti valamely különös szabályozás alkalmazását;
- b) az adóalanyt kizárták a különös szabályozások valamelyikének igénybevételeire jogosult adóalanyok köréből;
- c) az adóalany az 57f. cikkel összhangban megváltoztatja az azonosítót kiadó tagállamot.

A záró héabevallás benyújtását követően a záró héabevallással vagy a korábbi bevallásokkal kapcsolatos valamennyi helyesbítést közvetlenül a fogyasztás szerinti érintett tagállam adóhatóságainak kell benyújtani.

(2) A közvetítőnek valamennyi általa képviselt adóalany tekintetében a záró héabevallást, valamint a korábbi bevallásokkal kapcsolatos minden késedelmes benyújtást, valamint a megfelelő befizetéseket azon tagállamban kell benyújtania vagy teljesítenie, amely a törlés vagy a változtatás előtt az azonosítót kiadó tagállam volt, amennyiben:

- a) a közvetítőt törölték az azonosítási nyilvántartásból;
- b) az 57f. cikk (2) bekezdésével összhangban megváltoztatja az azonosítót kiadó tagállamot.

A záró héabevallás benyújtását követően a záró héabevallással vagy a korábbi bevallásokkal kapcsolatos valamennyi helyesbítést közvetlenül a fogyasztás szerinti érintett tagállam adóhatóságainak kell benyújtani.

7a. alszakasz

Behozatali szabályozás – adóztatandó tényállás

61b. cikk

A 2006/112/EK irányelv 369n. cikkének alkalmazásában a fizetés elfogadásának időpontja az az időpont, amikor a behozatali szabályozást alkalmazó adóalany vagy a megbízásából eljáró személy megkapja a fizetési visszaigazolást, fizetési jóváhagyási üzenetet vagy a beszerző fizetés iránti kötelezettségvállalását, függetlenül attól, hogy a pénz tényleges kifizetésére mikor kerül sor, a legkorábbi időpontot figyelembe véve.

8. alszakasz

Pénznem

61c. cikk

Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam, amelynek pénzneme nem az euró, előírja, hogy a héabevallás a saját nemzeti pénznemében készüljön, ezen előírás valamennyi, különös szabályozást alkalmazó adóalany héabevallására alkalmazandó.

9. alszakasz

Adófizetés

62. cikk

A 63a. cikk harmadik albekezdése és a 63b. cikk sérelme nélkül, az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő az azonosítót kiadó tagállam részére teljesíti a befizetéseket.

Az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő által a 2006/112/EK irányelv 367., 369i. vagy 369v. cikke szerint befizetett héa összegének az említett irányelv 364., 369f. vagy 369s. cikke alapján benyújtott héabevalláshoz kell kapcsolódnia. Az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő által befizetett összeget kizárólag ehhez a bevalláshoz kapcsolódóan lehet később módosítani, és azt nem lehet egy másik bevalláshoz kapcsolni, vagy egy későbbi bevallásban módosítani. Minden egyes befizetés esetében meg kell adni a kapcsolódó bevallás hivatkozási számát.

63. cikk

Ha az azonosítót kiadó tagállam a 2006/112/EK irányelv 364., 369f. vagy 369s. cikke szerinti héabevallás alapján fizetendő összegnél magasabb összeget szedett be, a többletet közvetlenül az érintett adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek téríti vissza.

Ha az azonosítót kiadó tagállam egy később hibásnak bizonyuló héabevallásra tekintettel részesült befizetésben, és az érintett tagállam az összeget már elosztotta a fogyasztás szerinti tagállamok között, akkor e fogyasztás szerinti tagállamok az esetleges többletből rájuk eső részt közvetlenül térítik vissza az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek.

Amennyiben azonban a többletfizetések a 2018. évi utolsó bevallási időszakra vagy az azt megelőző bevallási időszakokra vonatkoznak, az azonosítót kiadó tagállam a 904/2010/EU rendelet 46. cikke (3) bekezdésének megfelelően visszatartott összeg arányos részét téríti vissza, a fogyasztás szerinti tagállam pedig a többletfizetés és az azonosítót kiadó tagállam általi visszatérítés összegének különbözetét téríti vissza.

A fogyasztás szerinti tagállam elektronikus úton tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot a visszatérített összegekről.

63a. cikk

Amennyiben az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő a 2006/112/EK irányelv 364., 369f. vagy 369s. cikke alapján héabevallást nyújt be, befizetés azonban nem történik, vagy a befizetés összege kevesebb, mint a bevallásban szereplő összeg, az azonosítót kiadó tagállam azon napot követő tizedik napon, amelyen a fizetést legkésőbb teljesíteni kellett volna, a 2006/112/EK irányelv 367., 369i. vagy 369v. cikkével összhangban elektronikus úton figyelmezteti az adóalanyt vagy a megbízásából eljáró közvetítőt a fennálló héatartozásra.

Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton tájékoztatja a fogyasztás szerinti tagállamokat a figyelmeztetés megküldéséről.

Minden ezt követő figyelmeztetés és a héa behajtása érdekében tett lépés a fogyasztás szerinti érintett tagállam felelősségi körébe tartozik. Amennyiben az ilyen jellegű további figyelmeztetéseket a fogyasztás szerinti tagállam küldte meg, a héát e tagállam részére kell teljesíteni.

A fogyasztás szerinti tagállam elektronikus úton tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot a figyelmeztetés megküldéséről.

63b. cikk

Amennyiben a héabevallást nem nyújtották be, vagy a héabevallást későn nyújtották be, vagy az hiányos vagy hibás, továbbá ha a héabefizetés késedelmes, a fogyasztás szerinti tagállam hatáskörébe tartozik a kamat, a bírság és az egyéb díjak kiszámítása és kivetése. Az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő az ilyen kamatokat, büntetéseket és más díjakat közvetlenül a fogyasztás szerinti tagállamnak teljesíti.

10. alszakasz

Nyilvántartás

63c. cikk

(1) Az adóalany által vezetett nyilvántartásnak – annak érdekében, hogy a 2006/112/EK irányelv 369. és 369k. cikke értelmében kellőképp részletesnek minősüljön –, az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik, illetve a szolgáltatást nyújtják;
- b) a szolgáltatások típusa vagy az értékesített termékek mennyisége és meghatározása;
- c) a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás időpontja;
- d) az adóalap, a pénznem megadásával;
- e) az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése;
- f) az alkalmazott héamérték;
- g) a fizetendő héa összege, a pénznem megadásával;
- h) a teljesítés időpontja és a kapott ellenérték;
- i) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítése előtt kapott előlegek;
- j) amennyiben számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk;
- k) szolgáltatások esetében az igénybevevő letelepedési helyének, illetve állandó lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének meghatározására szolgáló információ, termékek esetében a beszerző részére feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ;
- l) a termék lehetséges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott héamértéket.

(2) Annak érdekében, hogy a 2006/112/EK irányelv 369x. cikke értelmében kellőképp részletesnek minősüljön, az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő által vezetett nyilvántartásnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik;
- b) az értékesített termékek mennyisége és meghatározása;
- c) a termékértékesítés időpontja;
- d) az adóalap, a pénznem megadásával;
- e) az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése;
- f) az alkalmazott héamérték;
- g) a fizetendő héa összege, a pénznem megadásával;
- h) a teljesítés időpontja és a kapott ellenérték;
- i) amennyiben számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk;
- j) a beszerző részére feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ;
- k) a termék esetleges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott héamértéket;
- l) a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító;
- m) az egyedi küldeményazonosító, amennyiben az adóalany közvetlenül részt vesz a szállításban.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információkat az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek oly módon kell nyilvántartania, hogy az késedelem nélkül és minden egyes értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás tekintetében elektronikus úton rendelkezésre bocsátható legyen.

Ha az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek kérésre elektronikus úton be kell nyújtania a 2006/112/EK irányelv 369., 369k. és 369x. cikkében említett nyilvántartást, és azt a kéréstől számított 20 napon belül nem nyújtja be, az azonosítót kiadó tagállam figyelmezteti az adóalanyt vagy a megbízásából eljáró közvetítőt a nyilvántartás benyújtásának kötelezettségére. Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton tájékoztatja a fogyasztás szerinti tagállamokat a figyelmeztetés megküldéséről.

Az import héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások

63d. cikk

Az import héának a 2006/112/EK irányelv XII. címének 7. fejezetében meghatározott bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozásokkal összhangban, az import héa alkalmazására és havi megfizetésére az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶ összhangban vonatkozhatnak a vám megfizetésének halasztására alkalmazandó feltételek.

A különös szabályozások alkalmazásának céljából a tagállamok teljesítettnek tekinthetik „a terméknek a címzett megbízásából az Unió területén történő vám elé állítása” feltételét, amennyiben a terméket vám elé állító személy kinyilvánítja azon szándékát, hogy alkalmazni kívánja a különös szabályozást, valamint hogy beszedi a címzettől a héát.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

A tagállamok mindazonáltal lehetővé teszik, hogy az adóalanyok és a megbízásukból eljáró közvetítők a különös szabályozások keretében történő nyilvántartásba vétel céljából 2020. október 1-jétől benyújthassák a 2006/112/EK irányelv 360., 369c. vagy 369o. cikkében előírt információkat.

⁶ HL L 269., 2013.10.10., 1. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*
